Inside China's 'political re-education' centres, Tibetans are subjected to sexual abuse and torture

A first hand account written by a former detainee reveals the horror that goes on in the name of 'legal education' inside the secretive walls of 're-education centres' established by Chinese authorities in Tibet.

Written by a monk whose identity is kept anonymous for security reasons, the account validates anecdotal evidence collected by the Tibetan Centre for Human Rights and Democracy (TCHRD) in recent years on the existence of such extralegal centres used to educate 'politically unreliable' Tibetans. For instance, Tibetan writer and teacher Gangkye Drupa Kyab was forced to attend 15-day re-education classes soon after his release from prison in 2016. Likewise another former political prisoner was re-educated for more than two months for defying an official order that forced monks and nuns to leave monastic institutions located in Tibetan areas outside Tibet Autonomous Region (TAR).

The anonymous monk spent about four months in a re-education centre in Sog (Ch: Suo) County, Nagchu Prefecture, TAR. In his account, he refers to these centres as "transformation through education" (Chinese: jiaoyu zhuanhua/教育转化; Tibetan: Lobso Yosang Teyne/???) training centres. All inmates at the re-education centre where he was imprisoned at the time were monks and nuns except for "two or three laypersons". He was among many other monks and nuns forced to return home and abandon studies in monastic institutions located outside TAR in the past several years. The monk was pursuing his education in Tsongon (Ch: Qinghai) Province when he was ordered to return to Sog County or face severe consequences:

ཁྲིམས་ལུགས་ཀྱི་རྭ་བ་ལས་མ་བརྒལ་བར་ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་ཁེ་
དབང་ལོངས་སུ་སྤྱོད་དེ། རང་གི་ཕ་ཡུལ་ཆེད་དུ་མཚོ་སྔོན་དུ་སློབ་
གཉེར་དུ་སོང་བར་ཉེས་མེད་ཉེས་འགེལ་བྱས་ཏེ། 2017,7,13ཉིན་
སློབ་གླིང་ནས་རང་ཡུལ་དུ་བཙན་འཁྲིད་བྱས་བྱུང་། དེ་ཡང་རང་
འགྲུལ་གྱིས་རང་ཡུལ་དུ་མ་ཡོང་ན་རང་ཡུལ་གྱི་ཕ་མ་དང་སྤུན་མཆེད།
ནང་མི་སོགས་འཛིན་བཟུང་དང་། ནང་ཚང་དེའི་བྱིས་པ་སློབ་གྲྭར་འགྲོ་
མི་ཆོག་པ། ནང་མི་ཚོ་དབྱར་རྩ་བརྐོ་མི་ཆོག་པའི་བཙན་བཀའ་བཏང་
བའི་འཇིགས་སྐུལ་འོག་ཏུ་མ་ཡོང་དཀའ་མེད་བྱུང་།

Without breaking any law and exercising legitimate rights, I had gone to pursue education in Tsongon [Qinghai]. But I was forcibly taken back to my hometown on 14 August 2017. I was told that those who did not return would have their family including their parents and siblings arrested. Children from such families will be denied school admission. Families will also be barred from harvesting caterpillar fungus. I had no choice but to return in the face of such repressive directives.

On his arrival in Sog County, an officer from the State Security Bureau (SSB) took the monk to a newly built "transformation through education" training centre. The monk was allowed to take nothing except his clothes, towel, toothpaste and toothbrush:

ཡར་འཛུལ་རན་ཁར་མི་དེས་ང་ལ་ཟེར་རྒྱུར་ཁྱོད་འགྲོ་ས་དེ་སློབ་གྲྭ་རེད། བཙོན་ཁང་མ་རེད་ཟེར་བྱུང་། ད་དུང་ཁོས་ངའི་མགོ་ཐོག་ཏུ་ལག་པ་བཞག་ནས་ད་ནི་ཁྱོད་ངའི་དགེ་ཕྲུག་རེད།ངས་ཁྱོད་ལ་ཐུགས་བླ་མེད་ཀྱི་དབང་གནང་གི་ཡིན་ཟེར་ཞོར་ཉེན་རྟོག་ལྷངས་འཁོར་ནང་བཙུག་ནས་ཁྲིད་བྱུང་།

The State Security Bureau officer said to me, “The place you are going to is a school, not a prison.” Then he placed his hand on my head and added, “From now onwards, you are my student and I will confer you the sacred empowerment.”

The monk soon realized that the re-education center was a prison and all he received in the form of education were attempts to neutralize the faith and loyalty for Tibetan spiritual leader His Holiness the Dalai Lama:

དེ་ནས་སློབ་ཚན་རེད། སློབ་ཚན་ནི་ང་ཚོར་ཆེད་མངགས་ངན་དམོད་དང་། རིན་པོ་ཆེར་ངན་དམོད་བྱེད་རྒྱུའི་དམིགས་བསལ་དུས་ཚོད་ཅིག་རེད་མ་གཏོགས། དོན་དོ་མའི་ཁྲིམས་ཀྱི་སློབ་ཚན་ཐར་རེ་ཐུར་རེ་མ་གཏོགས་མཁོ་དགོས་ཆེ་བའི་ཁྲིམས་ལུགས་སློབ་ཚན་ནི་ཆ་བ་ནས་མེད། ཁོ་ཚོ་ནི་སྐབས་རེ་བྱིས་པ་ཞིག་དང་འདྲ། རྒྱང་རིང་ལྷ་ཀན་ཞིག་ལ་འདི་ལྟ་བུའི་རྒྱལ་ཁབ་ཆེན་པོ་ཞིག་གིས་སྐོག་ཏུ་མཚམ་སྨད་ཞུ་བཞིན་པ་ནི་ངོ་མ་ངུ་བྲོ་ལ་དགོད་བྲོ་བ་ཞིག་རེད།

After breakfast, we had to attend classes. Lessons focus more on chastising us and denouncing Rinpoche [His Holiness the Dalai Lama]. Laws and regulations are taught superficially and there was little in legal education that could actually benefit us. Sometimes the officers looked like a bunch of petulant kids. Witnessing a powerful nation [China] engage in secret denunciation campaigns against an elderly monk [His Holiness the Dalai Lama] living in distant land makes one cry and laugh at the same time.

Classes were conducted in Chinese language and involved self-criticism sessions in the style of ‘struggle sessions’ employed by Chinese during the early years of occupation in 1950s and also during the Cultural Revolution:

དགོང་མོ་སྐབས་རེ་སློབ་ཚན་ཟེར་བ་59ལོའི་འཐབ་རྩོད་ལྟ་བུ་རེ་ཡོད་པ་དང་། སྐབས་རེ་སྒོ་ཁར་དམག་སྲུང་བྱེད་རྒྱུ་རེད། ལོ་ན་མཐོ་བའི་བཙུན་མ་དང་། གྲྭ་པ་འགའ་ངོ་མ་སྙིང་རྗེ། རྒྱ་སྐད་མི་གོ་བ་དང་། ལུས་པོ་བདེ་པོ་མེད་པས་རྟག་པར་རྒྱུག་ཧྲུང་བྱེད་ས་ཁོང་ཚོ་རེད།

Sometimes during evening classes, we were subjected to ‘struggle sessions’ reminiscent of 1959 and sometimes we had to participate in military drills. I always felt compassion for the older monks and nuns. In addition to not understanding Chinese language, they were physically weak due to which they always became the target of beatings at the hands of the detention officers.

Sexual abuse is apparently rampant in the re-education centres and is particularly targeted against the nuns:

བཙུན་མ་ཚོ་མང་པོ་ཞིག་དབང་པོ་ཤོར་ནས་རྒྱལ་འགྲོ་གི་འདུག
སྐབས་རེ་བཙུན་མ་ཚོ་རྒྱལ་སྲོང་དུས་ཁོ་ཚོ་བཙན་སྐྱུང་མི་སྣ་ཚོས་ཡར་
ཁང་པའི་ནང་དུ་ཁྲིད་ནས་ནུ་མ་དང་གཟུགས་པོ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་
གང་བྱུང་མང་བྱུང་གིས་འཕྱུར་གཉེར་གཏོང་གི་ཡོད་པ་ངས་ཀྱང་
མཐོང་བྱུང་།

Many nuns would lose consciousness during the [military] drills. Sometimes officers would take unconscious nuns inside where I saw them fondle the nuns’ breasts and grope all over their body.

…

བར་སྐབས་ཤིག་ལ་བཙུན་མ་དག་དབང་པོ་ཤོར་དུས་བཙན་
སྐྱུང་པ་ཚོས་འཚང་ཁའི་ནང་འཁྲིད་འགྲོ་འདུག ད་དུང་གཞན་ག་རེ་
བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་མིན་ཤུས་ཤེས། ལས་བྱེད་པ་བུ་འགའ་རེས་བཙུན་མ་ཚོ་
ཉལ་ཁང་ནང་དུ་མནན་བརྫད་པ་ཡང་གོ་ཐོས་བྱུང་།

During one of the drills, all nuns collapsed, losing consciousness. In no time, the officers rushed forward to take the nuns inside. Who knows what else they did to the nuns? But I have heard about some officers lying on the beds pressing unconscious nuns underneath.

All inmates had to wear military-style uniforms for which they have to pay from their own pockets. A set of the uniform cost the monk RMB 150. The monk’s account also confirms the authenticity of a 2016 video of Tibetan nuns in military-style uniform singing a popular ‘red song’ of China’s official Tibetan soprano Tseten Dolma:

ནང་དུ་འཛུལ་དུས་དམག་ཆས་གྱོན་པའི་བུད་
མེད་འགའ་མར་ཡོང་གི་འདུག རྒྱལ་སྲུང་ལས་ཁུང་གི་ལས་བྱེད་པ་དེ་
མཐོང་དུས་ཁོ་ཚོ་དུག་དུག་བྱས་ནས་མར་བསྡད་སོང་། ཁོས་སྐད་ཆ་
ཚིག་འགའ་བཤད་སོང་བས་བུད་མེད་ཚོས་ལགས་སོ། ལགས་སོ།། ཞེས་
སྐད་ཤུ་བསྒྲིགས་ཏེ་སྨྲ་གི་འདུག ཨ་ཁེ་མཚར་དྲན་བྱུང་།

As I was entering the centre, I saw some women wearing military-style uniforms walking out. As soon as they saw the SSB officer accompanying me, they got close to each other and sat down. The SSB officer said something to them and the women shouted, “yes sir, yes sir.” I found that strange.

རྗེས་སུ་ལྟ་དུས་དམག་ཆས་གྱོན་པའི་
བུད་མེད་དེ་དག་ཚང་མ་བཙུན་མ་རེད་འདུག

…

Later I found out that the women in military-style uniform were nuns.

Tseten Dolma's 'red song' sung by the nuns in the aforementioned video is an important component of the 're-education' course at the detention centre:

ཁོ་མར་དོན་པ་དང་། ཉལ་ཁང་ལྟ་མཁན་དེས་ངའི་མིང་དང་འགྲོ་
ས་སོགས་དྲིས་ཏེ་ཐོར་བཀོད་སོང་། ཁོས་ང་ལ་འདི་ལྟར་དྲིས་བྱུང་།
ཀུང་ཁྲན་ཏང་ལ་ཡིད་ཆེས་ཨེ་ཡོད་ཟེར། ངས་ལན་ལམ་སེང་མ་བརྒྱབ་
པར་བསྡད་པས་མིག་ཟུར་ནས་རོགས་པ་ཚོས་བརྡ་གཏོང་གི་འདུག
དེ་མུར་ངས་ཡིད་ཆེས་ཡོད་ལབ་ཡིན། དེ་ནས་ཉིན་གསུམ་རིང་རྒྱལ་གླུ་
དང་། རྒྱ་གཞས་གཅིག ཚེ་བརྟན་སྒྲོལ་མས་བཏང་བའི་ཉི་མ་དང་ཟླ་
བ་ཨ་མ་གཅིག་གི་བུ་མོ་ཞེས་པ་བཅས་གཞས་གསུམ་འདོན་མ་ཤེས་ན་
ལས་སླ་པོ་མི་འཇོག་ཟེར་ནས་བུད་སོང་།

When the man was gone, the [prison cell] guard asked me my name and the place where I had been and noted down the information. Then he asked, "Do you have faith in the Party?" I took sometime to respond but saw through the corner of my eyes other inmates giving me warning signs. So I said, "yes." I was then ordered to learn by heart the Chinese national anthem, a Chinese song and Tseten Dolma's "The Sun and the Moon are Daughters of the Same Mother". The guard threatened that he wouldn't let me off easily if I didn't learn them within the next three days.

Inmates were also subjected to torture and other cruel and degrading treatment including collective punishment, food deprivation, sleep deprivation, prolonged wall standing and beatings:

མིག་ནང་དུ་མི་འགྲོ་བ་འགའ་བཟུང་ནས། གློག་
ཆས་བེད་སྤྱོད་བཏང་སྟེ་དབང་པོ་ཡང་ཡང་ཤོར་འཇུག་པ་དང་། དེ་
ནས་ངོ་གདོང་ལ་ཆུ་བཏབ་སྟེ་རྒྱལ་ལས་སངས་སུ་བཙུག་ཅིང་། དེ་ལྟར་
ལན་མང་བྱས་མཐར་འཁྱིག་སྦུག་ནག་པོ་ཞིག་གིས་ལུས་ཀྱི་སྟོད་སྨད་
བར་གསུམ་དུ་འཐབ་ཀྱིན་འཐབ་ཀྱིན་ཆུ་བཏབ་སྟེ་གློག་དབྱུགས་ཀྱིས་
བརྡབས་པས། གཟུགས་པོ་ཡོངས་སྨུག་ནག་སྤུར་དེ་ཤི་མིན་རོ་མིན་དུ་
བཟོ་བཞིན་པ་རེད། ཁ་མཆར་འོན་ཀྱང་ཐུས་པ་ལ་ནི་སྐྱོན་གྱི་མི་འདུག
རྗེས་སུ་ང་ཚོ་དོན་ཟིན་པའི་རྗེས་རྒྱུག་རྟུང་བྱས་ནས་གྲྭ་པ་འགའི་
ལག་པ་དུམ་བུར་བཏང་བའི་གནས་ཚུལ་འགའ་གོ་ཐོས་བྱུང་།

There were some who were singled out and beaten up so severely with electric batons that they would lose consciousness. The officers would revive the unconscious inmates by splashing water on their faces. This cycle of losing and reviving consciousness would go on for sometime at the end of which the officers would use a black plastic pipe to beat and pour water on all parts of the

body and then use electric batons to beat some more. Soon black and blue marks would appear on the victim's body and render him or her half-dead. It's strange that even after such treatment, no one's bones broke. However, after my release, I heard about some monks who sustained broken hands due to beatings.

[…]

དེར་མི་གཅིག་ཙམ་གྱིས་རྣམ་འགྱུར་ཙམ་བཏང་ན་མི་ཆ་ཚང་མནར་བ་དང་། ཟས་ཟ་རུ་འཇུག་གི་མེད། དེས་ན་ཚང་མ་ཁོག་ནས་མེ་འབར་རུང་ཁ་ནས་དུ་བ་མ་ཐོན་པར་འདུག་རྒྱུ་ལས་ཐབས་ཅི་ཡང་མེད། རྗེས་སུ་གནས་ཚུལ་དེས་རྐྱེན་པས་མི་མང་པོར་སྙིང་ལ་ན་ཚ་བརྒྱབ་ནས་བཅོས་ཐབས་མེད་པར་གྱུར་སོང་། དེ་ནས་ཚུར་ཡོང་སྔ་རྩམ་པ་དང་ཇ་ཐང་ཟ་དགོས་རེད། རྩམ་པ་ནི་ལོ་མང་པོར་སོང་བའི་རྩམ་པ་རྙིང་པ་ཞིག་རེད་འདུག ཐལ་དྲི་དང་། ཐལ་རྡུལ། འབུ་སོ། ས་རྡོ་སོགས་ཀྱིས་གང་འདུག རྩམ་པ་དེ་མ་གཏོགས་ཟས་གཞན་མེད་པས་མ་ཟས་ཐབས་མེད་དུ་འདུག་པས་གྱ་བཙུན་ཚོ་འཛམ་ཐིང་ངེར་རང་རང་གི་ས་ནས་རྩམ་པ་ཐལ་དྲི་ཅན་དེ་ཟ་དགོས།

If an inmate exhibited any signs of objection including such minor things as changed facial expression, all inmates will not be allowed to eat. Therefore there was no choice but to remain silent. Even if everyone was burning up inside, they would not dare make it visible. Afterwards, many inmates went on to develop serious heart diseases that could not be cured. For breakfast, we were given *tsampa* [roasted barley flour] and black tea. The *tsampa* was terribly stale and filled with dust, worms and stones. But it was all we had for food.

[…]

རྩམ་པ་དེ་ཟས་ན་ཕོ་བ་ན་ནས་ཡང་ཡང་གསང་སྤྱོད་དུ་འགྲོ་དགོས་བྱུང་གི་ཡོད་པ་དང་། གསང་སྤྱོད་ནང་འགྲོ་རྒྱུའི་དུས་ཚོད་ནི་ཉིན་རེར་ཐེངས་ཁ་ཤས་ལས་མེད་པར་ཚད་བཀག་ཡོད་པས། རྩམ་པ་དེ་ཟ་རྒྱུར་ཤིན་ཏུ་སྐྲག མ་ཟས་ན་ནི་ལྟོགས་ཤི་འགྲོ་རྒྱུ་ལས་འོས་ཅི། སྐབས་རེ་ལྟོགས་དྲགས་ནས་གད་སྙིགས་སྒྲུགས་སྣོད་ནང་དུ་གཡུགས་པའི་ཁོ་ཚོའི་ཟས་ལྷག་ཟ་སྤྱོད། གང་ལྟར་རྗེས་སུ་རྩམ་པ་དེར་གོམས་འདུག

Eating that *tsampa* would upset our stomach forcing us to run repeatedly to the toilet. There was restriction on the number of times the inmates could visit the toilet. We were scared of eating that *tsampa* but if we hadn't, we would have starved to death. There were times when we had scavenged for food among the leftover meals discarded by the officers in trash cans. Soon we became used to the *tsampa*.

[…]

མཚན་མོ་ཝི་སྐབས་རེ་ཤུ་ཐེངས་རེ་རེ་དང་། སྐབས་རེ་གཉིས་རེ། སྐབས་རེ་ཡོད་མ་རེད། ཤུ་རྒྱག་དུས་གཉིད་མ་སད་པར་ཉལ་བ་འམ། ལང་རྒྱུ་རྗེས་ལུས་ན་ཡང་རྒྱག་རྡུང་བྱེད་རྒྱུ་རེད། ཉལ་ཆས་ཁུར་བཙུག་ནས་མཚན་གང་ཆུ་ཚོད་རེ་གཉིས་རྒྱུག་འཛུགས་ཅིང་། སློག་གིས་ཀྱང་རྡུང་གིན་འདུག་པས། མཐར་མང་ཆེ་བ་ལྷམ་མ་གཏོགས་གོན་པ་གཞན་དག་མི་འཕུད་པར་ཉལ་གྱི་འདུག

Sometimes loud sirens would wake us up once or twice at night. If anyone slept or woke up late after the sirens had gone off, that person would invariably be subjected to beatings. The siren was a sign to carry our beds on our heads and run for an hour and sometimes two hours. Eventually, many inmates started going to bed with their clothes on and only took off their shoes.

[…]

ཉིན་དགུང་མ་ཡོལ་ཙམ་དུ་རྩམ་པ་ཟས་ཏེ་ཙུང་ཙམ་ཉལ་ཁང་ནང་དུ་བསྡད་ནས། སླར་ཡང་སྒོ་ཁར་ཉི་མའི་འོག་ཏུ་ལངས་ནས་འགུལ་ཙམ་མེད་པར་སྡོད་བཙུག ཙུང་ཟད་འགུལ་ན་དམག་མིས་ཏུབ་རྒྱག་གིས་རྡུང་རྡེག་གཏོང་གིན་འདུག ང་ཚོ་མི་གཅིག་ཙུང་ཙམ་འགུལ་ན་དམག་མི་པོ་ཚོ་ནི་ཧ་ཅང་དགའ་ནས། འཛུམ་དང་བཅས་ཏེ་མདུན་དུ་འཚང་ཡོང་ནས་རྡུང་གིན་འདུག པོ་ཚོ་ནི་ནམ་རྒྱུན་མི་རྡུང་རྒྱུ་རག་ན་ཅི་མ་ཏུང་སྙམ་པར་སྒུག་གིན་ཡོད་པ་འདྲ།

Soon after having lunch, we had to stand in the sun outside our cell doors. If someone made any movement, detention officers would beat that person. If one of us moved, it would bring big grins on the officers' faces as they swooped down to beat us. It seemed like they were waiting for a chance to beat someone up.

[…]

དེའི་རྗེས་སུ་ང་གྱང་འགྲམ་ཞིག་ན་ཆུ་ཚོད་གསུམ་མ་ཟིན་ཙམ་དུ་གྱང་ལ་ཁ་གཏད་དེ་འགུལ་མ་བཙུག་པར་ལངས་སུ་བཙུག་བྱུང་། ངས་ག་ལེར་མིག་ཟུར་ནས་བལྟས་དུས། གཡས་གཡོན་དང་། ཐོག་རྩིག་དང་པོའི་བར་ཁྱམས་ནང་དུ་དམག་ཆས་གྱོན་པའི་སྐྱེས་པ་དང་བུད་མེད་འགའ་ཕར་འགྲོ་ཚུར་འོང་བྱེད་ཀྱིན། མིག་ཟུར་ནས་ང་ལ་ལྟ་ཙམ་ལྟ་ཙམ་བྱེད་ཀྱིན་འདུག ང་ཐོག་རྩིག་གཉིས་པའི་སྟེང་དུ་ཡོད། ཁང་པ་དེ་ཐོག་རྩིག་གཉིས་ཅན་ཞིག་རེད།

Later I was made to stand in front of a wall for about three hours. From the corner of my eyes, I saw on my right and left, and along the corridor of the first floor, some men and women wearing military uniform pacing the floor and looking at me from time to time. I was on the second floor and it was a two-story building.

The restrictions on the 're-education' inmates did not end even after their release. Back in their hometowns, all former inmates had to report to their respective

local police stations. In some places, one had to report everyday and in other places, once every three days or once a week:

སྤྱི་ཚོགས་ནང་དུ་ང་ཚོ་ས་གནས་སོ་སོའི་མངགས་གཏོང་ཁང་དུ་
ལ་ལ་ཉིན་རེར་ཐེངས་རེ་དང་། ལ་ལ་ཉིན་གསུམ་རེར་ཐེངས་རེ། ལ་ལ་
གཟའ་འཁོར་རེར་ཐེངས་རེ་མིང་ཐོ་འགོད་དུ་འགྲོ་དགོས། མིང་ཐོ་
འགོད་དུ་འགྲོ་ཞོར་པོ་ཚོའི་ཁང་པ་ཕྱི་ནང་ཀུན་གཙང་མ་བཟོ་རྒྱུ་དང་།
གྱོན་པ་དང་ཕུར་པ་འཁྲུད་དུ་འཇུག་གིན་འདུག   གྲྭ་ཆས་གྱོན་མི་ཆོག་
ཅིང་། དགོན་པར་ཞུགས་མི་ཆོག གྲོང་ཚོག་ཏུ་ཡང་འགྲོ་མི་ཆོག གྲོང་
ཚོ་དང་ཡུལ་ཚོ་དེ་ལས་རྫོང་གཞན་དང་།ས་གནས་གཞན། གྲོང་ཁྱེར་
གཞན་དུ་ལར་ནས་འགྲོ་སྐྱོད་མི་ཆོག་པར་བཀག་སྡོམ་བྱས་ཡོད། ཐོབ་
ཐང་ལག་ཁྱེར་རྒྱལ་སྲུང་ལས་ཁུང་ནས་ཉར་ནས་མར་སྤྲོད་མེད།

When we go to report ourselves, the police officers would make us clean up their workplace, do their laundry and wash their dirty dishes. We are always warned not to resume wearing monastic robes, not to join monasteries and not to travel outside. We are not allowed to travel outside beyond our county town. The SSB seized our national ID cards and has not returned it yet.

དེ་འདྲའི་བཀག་སྡོམ་འོག་གི་ང་ཚོའི་འགྲོ་སྐྱོད་དང་། སློབ་
སྦྱོང་། ལས་ཀར་རང་དབང་མེད་པར་ལོ་གཅིག་དང་ཟླ་གསུམ་ཙམ་
སོང་འདུག   ད་དུང་ང་ཚོར་གོང་རིམ་གྱིས་ཁ་སྙན་པོ་ཧ་ལྟར་བཤད་
ཀྱང་དོ་དམ་དང་། བཀག་སྡོམ་ལས་ལྷ་རྟོག་གང་ཡང་རག་མ་སོང་།
དེ་འདྲའི་མི་རིགས་དབྱེ་འབྱེད་ཀྱི་དཀའ་ངལ་འོག་ཏུ་དབུགས་ཀྱང་
གཏོང་བར་ཤིན་ཏུ་དཀའ།

We have lived in this condition for almost one year and three months now unable to exercise our right to freedom of movement, education and employment. All we have got after listening to their instructions [behaving well] are not benefits but more restrictions and control. It is hard to even breathe living and suffering this kind of racial discrimination.

In his critique of the current Chinese policy in Tibet, the monk calls on the Chinese authorities to engage in dialogue as a means to resolve the issue of Tibet based on the Middle Way Approach of His Holiness the Dalai Lama:

མི་རིགས་དབྱེ་འབྱེད་ཀྱི་སྲིད་ཇུས་འདིས་ནི་རྒྱ་བོད་མི་རིགས་
དབར་གྱི་འགལ་ཟླ་ཆེ་རུ་བཏང་བ་ལས། ཆུང་དུ་ཙ་བ་ནས་གཏོང་མི་
ཐུབ། ཇི་སྲིད་མི་རིགས་མཐུན་སྒྲིལ་དང་། གཅིག་གྱུར་དགོས་ན། བོད་
ལ་འཛིན་པའི་ཁྲེལ་མེད་ཀླ་ཀློའི་སྲིད་ཇུས་མཐའ་དག་བསྒྱུར་བཅོས་
བཏང་སྟེ། ལ་གོང་ས་སྐྱབས་མགོན་ཆེན་པོས་བསྟན་པའི་ པའི་ དབུ་
མའི་ལམ་ལ་ཡིད་ཆེས་དང་། བློ་གཏད་བཅོལ་ཏེ་གྲོས་མོལ་གྱི་ལམ་དུ་
འགྲོ་རྒྱུ་ནི་ད་ལྟའི་མདུན་ལམ་ཞག་གཅིག་རེད། དེ་ལས་ལྡོག་སྟེ་སྔ་
མཐུད་མི་རིགས་དབྱེ་འབྱེད་ཀྱི་སྲིད་ཇུས་དང་། བོད་ཀྱི་ཆོས་དང་རིག་
གཞུང་། སྐད་དང་ཡི་གེ་ཙ་མེད་དུ་གཏོང་རྒྱུའི་ངན་སེམས་བཅང་སྟེ།
ལྷག་རྒྱབ་ཀྱི་སྲིད་ཇུས་མཚམས་འཇོག་མ་བྱས་ན་དཀའ་རྙོག་ཉེན་རེ་
ནས་ཇེ་ཞན་ཇེ་ལྷག་ཏུ་འགྱུར་རྒྱུ་ཁོ་ན་ལས་མ་ལྷག   ད་དུང་བོད་ཀྱི་
འབྲོག་ས་ཁག་བཙན་བཟུང་དང་། རྒྱ་མི་འབོར་ཆེན་བོད་དུ་བཙན་
གྱིས་གནས་སྤོ་བྱེད་པ། བོད་ཀྱི་གཏེར་ཁ་བསྔོག་འདོན་བྱས་ཏེ་རང་
བྱུང་ཁོར་ཡུག་ཙ་མེད་དུ་བཏོས་ན་བོད་མི་ཚོའི་སེམས་ཀྱི་ན་ཟུག་ཇེ་ཆེ་
ལས་ཇེ་དམན་དུ་འགྲོ་མི་སྲིད།

The policy of racial discrimination will only increase the rift between Tibetan and Chinese people. [Chinese authorities] want to achieve ‘ethnic harmony’ and ‘unity’, it must change its policy of shameless barbarity and demonstrate faith in the Middle Way Approach shown by His Holiness the Dalai Lama by initiating dialogue to [resolve the issue of Tibet]. If the repressive policy of destroying Tibetan religion, culture, and language is not ended, the crisis will only deteriorate. Moreover, [the policy] of forcibly appropriating nomadic lands, encouraging a large number of Chinese to migrate to Tibet, and destroying the environment through mining will increase the pain [discontent and resentment] among Tibetans.

བོད་རིགས་ནི་འགྲོ་བ་མི་ཡིན་པས་དད་མོས་དང་། ཆོས་དད།
འགྲོ་སྐྱོད། འཚོ་བ། ཚོང་ལས།སློབ་སྦྱོང་སོགས་ལ་རང་དབང་མེད་ན།
དཔལ་འབྱོར་གྱིས་ཇི་ལྟར་བསླུས་ཀྱང་དོན་དོ་མའི་བོད་ཀྱི་སེམས་པ་
བསླུ་མི་ཐུབ་པ་ཤེས་གསལ་ལྟར་རེད། དེས་ན་ང་ཚོ་ལ་ཡང་དེང་སང་
སློབ་སྦྱོང་གི་རང་དབང་མེད་པ་ནི་ཆེས་སྡུག་རྩུབ་དང་། ཀླ་ཀློ། ཐ་ཤལ་
གྱི་སྲིད་ཇུས་ཤིག་ཡིན་པར་དོགས་འདྲི་ཙ་ནས་མི་དགོས།

Tibetans are human beings and are entitled to the right to freedom of religion and belief, freedom of movement, freedom of livelihood, freedom of commerce, freedom of education, etc. Only economic development cannot fool the Tibetans. There is not an iota of doubt that depriving our freedom of education is a policy that is repressive, barbaric and abominable.

ང་ཚོ་ནི་ཉེས་མེད་ཉེས་འགེལ་བྱས་ཏེ་བཙན་འཁྲིད་དང་།
བཙོན་འཇུག་བྱས་པ་ཡིན་ཀྱི། རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་ཁྲིམས་དང་འགལ་ནས་ཐག་
གཅོད་བྱས་པ་ཞིག་ཁྱོན་ནས་མ་ཡིན།   ཁྲིམས་དང་འགལ་ཡོད་ན་ང་
ཆོས་ཁྲིམས་ལུགས་དོན་ཚན་གང་ནས་འགལ་འདུག   ཤོད་དང་།

We were arrested and detained without committing any crime. No legal proceeding according to the law of the land was observed [when they detained us]. If we had indeed committed any illegality, tell us what law or legal provision did we break!

Since 2012, Chinese authorities have forced monks and nuns studying in Tibetans areas of Amdo (located in present day Qinghai) and Kham (Sichuan) to return to their respective hometowns in TAR as part of the intensified policy to control and manage Tibetan monastic population. The most recent cases occurred during the partial demolition of the Larung Gar Buddhist Institute when monks and nuns from Nagchu Prefecture were expelled and forced to return to TAR. Upon

their return, the monks and nuns were held in ‘re-education’ centres for weeks and months without any access to due legal process. These illegal re-education centres are another form of the dreaded ‘Re-education Through Labour’ system (Ch: liajiao) that Chinese authorities claimed to have abolished in 2013.

TCHRD calls on Chinese authorities to guarantee the human rights of all Tibetans including the monks and nuns illegally subjected to re-education and return their national ID cards immediately without any conditions. As provided for in Chinese Constitution and international human rights law, Tibetans have the right to learn and practice their religion, culture and language at a place or institution of their choice. If Chinese authorities are serious about establishing rule of law, then it must stop using law to protect its own interests and deprive the public of their legitimate rights and freedoms. More importantly, Chinese authorities must cease implementing repressive policies and address the underlying causes of discontent and protests in Tibet.

Note: TCHRD is unable to make available the full content of the monk’s account due to security reasons. Therefore only select excerpts are published in this post.